

آیانتس یا «نظام بین‌المللی ارزش‌یابی زبان انگلیسی» آزمون بریتانیایی زبان انگلیسی است که از سال ۱۹۸۹ از سوی دانشگاه کمبریج انگلستان، شورای فرهنگی بریتانیا و مرکز آیلتس استرالیا برگزار می‌شود. این امتحان دو نوع کلی دارد: نسخه آکادمیک و جنرال. نسخه آکادمیک برای افرادی است که می‌خواهند در دانشگاه‌ها و موسسات انگلیسی‌زبان درس بخوانند یا متخصصانی (مثل پزشکان یا پرستاران) که می‌خواهند در کشور انگلیسی‌زبان درس بخوانند یا کار کنند. نسخه جنرال برای کسانی طراحی شده است که قصد مهاجرت و کار دارند. آیلتس، مورد قبول موسسات دانشگاهی استرالیا، انگلستان، کانادا، ایرلند، نیوزیلند و آفریقای جنوبی و بیش از سه هزار موسسه در آمریکا است.

به‌طور کلی بیش از هشت هزار موسسه آموزشی در ۱۳۵ کشور جهان مدرک این امتحان را به‌رسمیت می‌شناسند. با توجه به اینکه پارسل تعداد شرکت‌کنندگان این آزمون از مرز دو میلیون نفر گذشته و هر ساله بیش از ۸ میلیون آزمون در سراسر جهان برگزار می‌شود، آیلتس پرطرفدارترین آزمون انگلیسی محسوب می‌شود. اعتبار این امتحان دو سال است و محدودیتی برای تعداد دفعات شرکت در آزمون برای داوطلبان وجود ندارد.

نمره آیلتس از صفر تا ۹ متغیر است و هم به‌صورت جداگانه برای هر مهارت و هم برای کل گزارش می‌شود. برای محاسبه نمره کل از نمره مهارت‌ها معدل گرفته می‌شود. مثلاً اگر معدل این نمرات ۷/۲۵ شده باشد، نمره ۷/۵ و اگر ۷/۷۵ شده باشد، نمره ۸ گزارش می‌شود. حداقل نمره آیلتسی که هر دانشگاه می‌خواهد، متفاوت است. بالاترین حداقل (هشت و نیم) به دانشکده روزنامه‌نگاری دانشگاه کلمبیا متعلق است که تنها دانشگاه آمریکایی با این حداقل نمره محسوب می‌شود. در دانشگاه وارویک انگلستان، نمره هشت برای داوطلبان کارشناسی‌ارشد مورد نیاز است.

در دانشگاه آکسفورد و دانشگاه بمبرگ آلمان حداقل نمره آیلتس هفت اعلام شده است. اما به‌طور کلی نمره حداقل برای اکثر دانشگاه‌های دنیا ۶/۵ یا ۷ است. اگر مایل هستید در خارج از ایران امتحان بدهید، برای ثبت‌نام باید به سایت www.ielts.org مراجعه و کشوری موردنظر را انتخاب کنید. اما مراکز مجاز برگزاری آیلتس در ایران طبق آخرین اعلام سازمان سنجش، آیلتس تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، موسسه آموزش عالی عصر دین و دانش، موسسه فرهنگی هنری ایرساف و موسسه فرزگان خوارزمی هستند. برای شرکت در آزمون باید در وب‌سایت یکی از این مراکز حساب کاربری باز کنید و از شرایط امتحان مطلع شوید. در حال حاضر هزینه این آزمون در ایران ۷۰۰ هزار تومان است.

گزارشی از حال و روز کانون‌های هنری دانشگاه‌ها

ناکجا آباد هنر دانشگاهی

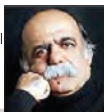

در این باره می‌گوید: «تنها جایی که ما می‌توانیم دانشجویان علاقه‌مند را برای فعالیت در کانون دعوت کنیم شبکه‌های اجتماعی است و برد انتهایی دانشکده علوم که فکر نمی‌کنم بتواند اطلاع‌رسانی به جایی برای فعالیت در دانشگاه باشد. می‌توانم بگویم کانون موسیقی دانشگاه ما جمعی خودمانی از دوستانمان است که تاکنون توانسته‌ایم برنامه ۱۵ دقیقه‌ای داشته می‌زنیم یا اینکه جمعی در حال پیاده کردن کلمه به کلمه یک نمایشنامه هستند برای خیلی از دانشجویان دانشگاه‌های کشور چیز غریبی نیست. این دور همی‌ها کم نگذاشته‌اند برای دانشجویانی که سودای فعالیت در این زمینه‌ها را دارند اما در بسیاری از این کانون‌ها شور همکاری و فعالیت به همان اتاق ختم می‌شود و بعد از فارغ‌التحصیلی این گروه‌ها از هم می‌پاشند. اینکه آیا دانشگاه‌های کشور توانسته‌اند از استعدادهای دانشجویان در زمینه‌های هنری استفاده کنند یا اینکه تا چه میزان دامنه فعالیت این کانون‌ها توانسته است پشته‌های برای فعالیت‌شان در دنیای خارج از حصارهای دانشگاه باشد موضوعی است که فرهیختگان در این گزارش به آن پرداخته است. یکی از مشکلاتی که برخی از دبیران کانون‌های هنری به آن اشاره کرده‌اند و از نبودش رنج می‌برند کم بودن حمایت دانشگاه‌ها در زمینه فعالیت‌ها و برنامه‌های این کانون‌هاست. برای هر نوع فعالیتی در شکل‌ها دانشجویی باید باشد و بخواند فعالیت کند تا بتوان به بهانه بودنش پای بزرگان را میان کشید تا آنها هم لذت ببرند از بودن چنین دانشجویانی و دلشان خوش باشد به آینده هنر کشور که بخشی از آن در همین دانشگاه‌ها تربیت می‌شوند.

تربیه‌هایی که ضعیف‌اند

تربیه‌هایی که شرایط را برای دعوت دانشجویانی که می‌خواهند در زمینه‌های مختلف هنری جذب کنند در دانشگاه‌ها ضعیف است. اینها را می‌توان از زبان بسیاری از دانشجویان شنید. قاسم جلالی عضو کانون موسیقی دانشگاه زاهدان

دانشگاه باید هنرشناسی بپرورد

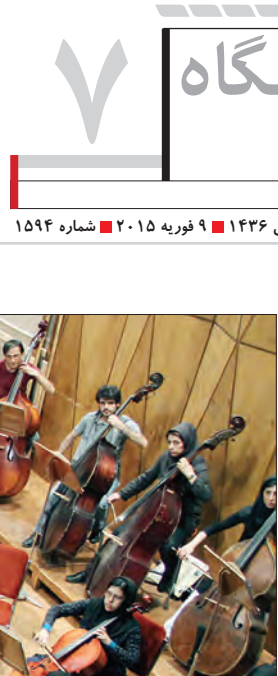

می‌خواهم بر نکته‌ای بنیادین انگشت بزنم؛ آن هم این است که دانشگاه جای پرورده هنرمند نیست. آنچه دانشگاه می‌تواند پرورد هنرشناس است. هنرمندی و آفرینندگی در هنر را باید از هنرشناسی و دانش هنر جدا کرد. هیچ دانشگاهی نمی‌تواند

دانشگاه سخت نگیرد

اینکه آموزش عالی کشور چقدر تلاش کرده است و اینکه میزان تلاش این نهاد چقدر در پیشرفت هنر در جامعه تاثیر دارد به چند عامل بستگی دارد. منهای فضای آموزشی که از لحاظ فیزیکی مهم است و بخش دیگری که مربوط به اساتاد، مسئولان و نگاه‌شان به انتقال دانش هنرشناسی در دانشگاه‌هاست ما باید به دنبال توسعه نگاه مسئولان به انتقال دانش از دانشگاه به جامعه

معیزی‌ها می‌گوید که دانشجویان فعال کانون‌شان برای دوره‌هایی که قرار بوده است تنها آثاری از نویسندگان خوانده شود آنها را با مشکل مواجه می‌کند. وی درباره دعوت از پیشکسوتان برای حضور در میان دانشجویان فعال کانون می‌گوید: «فضای فعالیت تشکل‌های دانشجویی در دانشگاه‌ها ما آنقدر باز نیست که حتی ما جرات کنیم طرح پیشنهادی در این باره را به معاونت فرهنگی ارسال کنیم. البته پارسل ما خواستیم که از ابوتراب خسروی و هادی خوانساری دعوت کنیم و طرح خودمان را ارسال کردیم ولی حتی پاسخی از معاونت نگرفتیم که ببینیم مثبت است یا منفی.» استعدادهایی که در اول راه ورود به عرصه‌های هنری هستند و در تلاشند که در دانشگاه‌های کشور بتوانند با هم دانشگاهیان کمی بیشتر داشته‌هایشان را زمزمه کنند و بتوانند با هم در دانشگاه فعالیت‌هایی داشته باشند دغدغه بسیاری از دانشجویان است، اما دست‌انداهایی که مانعی برای این بودن‌هاست در بسیاری از موارد این دانشجویان را دلزده کرده است. اگر این دور هم بودن‌ها در دانشگاه‌های کشور در جریان است، فایده آنچه در آنها در جریان است برای دانشجویان چیست؟ سوالی که سعید فرشچی عضو کانون موسیقی دانشگاه مشهد این گونه به آن پاسخ داد: «حضور علی قمصری و محمد معتمدی که با چند ماه دوندگی توانستیم مجوز اجرای آنها را در دانشگاه بگیریم، باعث شد دو نفر از اعضای کانون از طریق همان اتفاق با این دو هنرمند وارد فعالیت شوند. اما اینکه ما چقدر در دروس قبل و بعد از این اجرا را داشتیم موضوعی است که اعضای کانون را از پا انداخت. حتی ما تلاش کردیم تستی تحلیلی با علیرضا قربانی در دانشگاه ترتیب دهیم تا بتوانیم طرح

هایمان را در زمینه کلاس‌های خوانندگی با ایشان در میان بگیریم ولی دانشگاه این اجازه را به ما نداد.»

کسی به فکر هنر نیست

دانشگاه‌های کشور نه تنها به فکر تجاری کردن هنر دانشگاه‌ها نیستند بلکه صرف هزینه برای این کانون‌ها یا بودن طرح‌های پیشنهادی در ریز بودجه دانشگاه هم در بسیاری از موارد معنایی ندارد. مودی که لیلا عطاری دانشجوی دانشگاه الزهرا درباره آن می‌گوید: «اگر قرار باشد طرحی در اجرای کنیم که باید مجوز بگیریم و اگر مجوز هم بدهند هزینه‌ای برای برگزاری آن دریافت نمی‌کنیم یا تاکنون نکرده‌ایم. مراسمی که برای برخی از مناسبت‌ها بوده است را دانشگاه پوشش می‌دهد، ولی برخی دیگر از طرح‌ها که ما، مامور روی آنها کار کردیم و می‌توانستیم با فروششان پولی برای کانون جمع کنیم مجوز هم نگرفتند، چون سرمایه اولیه می‌خواستند.» سنگینی کفه ترازوی حرف‌های فعالان کانون‌ها و کفه سبک عملکرد معاونت فرهنگی وزارت علوم که با توجه به گفته‌هایشان می‌خواهند فضای نشاط در کانون‌ها را ایجاد کنند و بخشی از سرمایه هنری کشور را در دانشگاه‌ها بسازند نشان‌دهنده فضایی است که نه تنها امیدی در آن نیست بلکه تنها اشتیاق دانشجویان است که آنها را سرپا نگه داشته است. ضیا هاشمی در گفت‌وگو با فارس درباره فعالیت‌های این کانون‌ها را امیدهایی گفته است که با شنیدن حرف‌های دانشجویان خبری از حمایت نیستی که لاف دانشجویان در سال‌هایی که در دانشگاه‌ها می‌توانند فعالیت داشته باشند چه برسد به آنکه سایه دانشگاه بر سر این دانشجویان شمر نمر باشند و مسیر ورود به دنیای حرف‌های را برایشان سهل کند.

یادداشت ۱

در دنیای هنر، هنرشناسی را باید داشته باشیم که با شناخت به دنیای هنرمندی پا می‌گذارند. دانشگاه‌ها بگویند چگونه می‌توانند این ابزارها را مسترس باشند تا بتوانند دانش‌آموختگان را در دنیای هنر سربلند کنند. یکی از این امکان‌ها آن است که هنرمندان نامدار را در دانشگاه‌ها بخوانند که سخن برانند و درباره آموخته‌ها و یافته‌های هنری خویش با دانشجویان سخن بگویند تا بتوانیم به آن نکته‌ای که اشاره کردم برسیم. ما

یادداشت ۲

جامعه و سلیقه جمعی فاصله دارد. شکاف در هنر دانشگاهی و هنر جامعه مانع از خلاقیت دانشجویان می‌شود، چراکه فضای فکری آنها در بستر دانشگاهی که هنر جمعی نمی‌خواهد، محدود می‌ماند. دانشگاه باید تلاش کند فعالیت‌های هنری‌اش از جامعه دور نباشد تا بتواند بستر فعالیت بعد از فارغ‌التحصیلی را برای دانشجویان فراهم کند. موضوع دیگری که هنر دانشگاهی را در مسیر توسعه کمی و کیفی کند کرده متأسفانه نگاه مادی دانشجویان به هنر است. این سخن من در تضاد با گفته‌های اولیه‌ام نیست. اگر نگاه دانشجوی به هنر برای تأمین

دانشگاه تگزاس، آسیتین، آمریکا، ارتفاع ۹۳ متر

فرهیختگان| برج ساعت دانشگاه تگزاس به‌عنوان آیکونی موثر در معماری این مجموعه تنها نیم‌قرن بعد از تأسیس ساختمان اصلی دانشگاه در سال ۱۹۳۷، کامل شد. این ساختمان با ارتفاعی حدود ۹۳ متر، بلندترین بنای شهر آسیتین در تگزاس است. تماشای کامل شهر از ارتفاعات این برج نه تنها برای دانشجویان، بلکه برای عموم مردم آزاد است. دانشجویان دانشگاه «تگزاس» مسلماً به خاطر حضور در یکی از زیباترین و بلندترین ساختمان‌های دانشگاهی دنیا احساس بسیار خوبی داشته و بسیار به خود می‌بالند. همچنین برج ساعت دانشگاه «تگزاس» تا امروز شاهد حضور معماران معروفی مانند «زها حدید» هم بوده است.

فیسبوک

در دانشکده سینما تئاتر چه می‌گذرد؟

فرهیختگان| اینکه در دانشگاه‌ها و دانشکده‌های کشور چه می‌گذرد را می‌توان از خبرگزاری‌ها و رسانه‌ها تا حدودی فهمید اما خبردار شدن از اتفاقات جزئی و دغدغه‌های دانشجویی از پشت مانیتورها و در دنیای مجازی امکانی است که با بودن شبکه‌های اجتماعی فراهم شده است تا بدون هیچ فیلتری از آنچه در دانشگاه‌ها و بر دانشجویان می‌گذرد خبردار شوید. اگر خبر خوبی بود یا آنها بخندید و اگر نااملا می‌بر آنها گذشته است مهدردشان باشید یا اینکه راه‌حلی ارائه بدهید. صفحه «در دانشکده سینما تئاتر چه می‌گذرد» همین حال و هوا را دارد. دانشجویان این دانشگاه و دیگر دانشگاه‌ها در این صفحه جمعند که از آنچه بر آنها می‌گذرد بگویند. کمابینه گزارش‌های تصویری از اتفاقات خوب و بد این دانشکده بر جذابیت این صفحه افزوده است. این صفحه با داشتن بیش از هزار کاربر انگار جای خود را در دل دانشجویان باز کرده است چراکه تعداد بازنشرها خبر از استقبال این دانشجویان می‌دهد. اگر می‌خواهید از داشته‌ها و اتفاقات دانشکده تئاتر باخبر شوید به این صفحه سری بزنید.

روزشمار آکادمی

همایش داخلی مهندسی کامپیوتر
وفناوری اطلاعات

فرهیختگان| اولین همایش داخلی مهندسی کامپیوتر و فناوری اطلاعات در تاریخ ۱۹ اسفند ۱۳۹۳ توسط دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجن و تحت حمایت سیویلیکا در شهر بروجن برگزار می‌شود. با توجه به اینکه این همایش به صورت رسمی برگزار می‌شود، همه مقالات این کنفرانس در پایگاه سیویلیکا و نیز کنفرسیوم محتوای ملی نمایه خواهد شد. علاقه‌مندان می‌توانند با محوریت فناوری‌های مهندسی نرم‌افزار، سیستم‌های نرم‌افزاری، مهندسی نرم‌افزار و روش‌های صوری، محاسبات نرم، پردازش صوت و سیگنال، شناسایی الگو، پردازش زبان طبیعی، سیستم چندانعلمه، معماری کامپیوتر، مدلسازی و ارزیابی کارایی سیستم‌های کامپیوتری، مدارهای مجتمع در مقیاس بسیار بزرگ، شبکه‌های کامپیوتری، مدیریت فناوری اطلاعات، تجارت الکترونیکی و... مقاله‌های خود را ارسال کنند. همایش در وضعیت پذیرش مقاله است و دانشگاهیان علاقه‌مند به شرکت در همایش می‌توانند تا ششم اسفندماه مقاله‌های خود را برای شرکت در همایش ارسال کنند.

برای کسب اطلاعات بیشتر می‌توانید به تارنمای اصلی همایش به آدرس: www.conference.jauboroujen.ac.ir مراجعه کنید.

پیشنهاد روز

خلاق باشید

فرهیختگان| مشهور است که ذهن هم مانند عضلات بدن، برای قدرتمند شدن به تمریناتی دائمی نیاز دارد. همان‌طور که اگر عضله‌ای از بدن را مدت‌ها به کار نگیریم، رفته‌رفته ضعیف می‌شود و قدرتش را از دست می‌دهد. اگر ذهن هم مدتی تنها به سر و سامان دادن به کارهای روزانه عادت کند، قدرتش در حل مسائل کاهش پیدا می‌کند. ابزارها و بازی‌هایی برای تمرین دادن به ذهن مدت‌ها پیش ساخته شده‌اند که سری بازی‌های روییک از جمله مکعب و مار روییک هم یکی از آن دسته است. عده‌ای حل جدول سودوکو یا کلمات متقاطع را برای تمرین دادن به ذهن و حافظه پیشنهاد می‌دهند. داشتن اپلیکیشنی در تلفن همراه که تمریناتی را برای تقویت ذهن در خود داشته باشد، می‌تواند به‌مثابه ابزاری برای قدرت بخشیدن به کارکردهای مغز به حساب بیاید. خلاقیت و توان ذهنی چیزی است که برای یک دانشجو می‌تواند مهم تلقی شود. اپلیکیشن Brainbean تمریناتی برای بالابردن توانایی حل مسئله و قدرت خلاقیت در خود دارد و طراحان آن معتقدند کار با آن می‌تواند به بالابردن اعتمادبه‌نفس در این زمینه کمک کند و همین‌طور توانایی تخیل را هم افزایش دهد. این اپلیکیشن مخصوص کاربران ایرانی با سیستم‌عامل iOS است.